

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

EL CREYENTE

La prière

França, 2018

Direcció i guió: Cédric Kahn

Intèrprets: Anthony Bajon, Damien
Chapelle, Àlex Brendemühl,

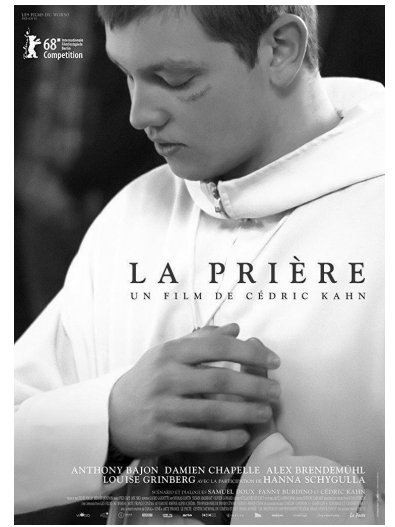
Hanna Schygulla

Durada: 105 min

Gènere: drama

Idioma: francès

Data d'estrena: 07/06/2019

La lluita contra els dimonis interiors

Tot i que mai ha acabat de convertir-se en un director de primeríssim nivell, Cédric Kahn ha estat sempre un autor francament interessant en el panorama del cinema francès contemporani. De la mateixa generació d'Oliver Assayas, tots dos van començar a destacar als anys 90, quan a més van coincidir amb dues pel·lícules esplèndides sobre la joventut –*Trop de bonheur* de Kahn i *L'eau froide* d'Assayas– a partir d'un projecte transversal en el que també va participar André Techiné amb la molt recordada *Los juncos salvajes*. Després la seva filmografia ha estat irregularment estrenada a casa nostra: només *L'ennui*, *Roberto Succo* i *Una vida mejor* havien arribat fins aquest moment a les pantalles comercials.

Ara el millor Cédric Kahn torna amb *El creyente*, títol més explícit i subjectiu que l'original *La prière* (La pregària), una història de superació personal plantejada com un magnífic exercici de contenció emocional. Triomfadora al Festival de Berlin, on el seu jove protagonista Anthony Bajon es va endur el premi al millor actor, l'última pel·lícula de Kahn demostra novament la seva capacitat per capturar amb molta naturalitat el món de l'adolescència i la joventut. *El creyente* té com a pràcticament únic escenari un centre de desintoxicació de joves situat en un apartat racó dels Alps francesos. Thomas (Anthony Bajon) arriba al centre per intentar superar no només la seva adicció a les drogues sinó també una desorientació vital i un desarrelament familiar que l'han fet caure en un pou sense fons. El centre al que s'incorpora Thomas és una comunitat religiosa que ha fet de la pregària i una vida de treball i retrobament interior la teràpia per superar les adiccions. Està supervisat per Mario -interpretat pel català Alex Brendemühl en una nova esplèndida incursió en el cinema europeu- que acompanya els interns en el seu procés però que, més que en control estricte amb el que normalment identifiquem aquest tipus de centres, es fonamenta en la seva voluntat de superació personal per superar

els seus problemes.

Amb aquest plantejament, Cédric Kahn elabora una pel·lícula intimista i compacta, que entén els greus problemes dels seus personatges, però que adopta un rol més aviat observacional, sense jutjar-los ni valorar-los, sinó simplement mostrant-nos el seu procés interior, l'evolució de la seva lluita i la interacció amb els altres membres de la comunitat. Com li diu el personatge d'Alex Brendemühl a Thomas quan arriba al centre, “nosaltres t'acompanyarem en el teu procés, però tu ets lliure aquí i ets el principal valedor de tu mateix”. Kahn ens mostra amb aquesta mirada observacional els alts i baixos, les crisis, els brots de ràbia, els moments d'eufòria i els de caiguda, i ho fa traient molt partit d'aquest escenari feréstec però a la vegada majestuós d'aquest extraordinari racó dels Alps francesos en el que situa aquesta comunitat. I finalment planteja els suficients dilemes morals com per empatitzar amb el sofriment interior d'aquests joves. Tot i que el títol espanyol podria suggerir-ho, *El creyente* és qualsevol cosa menys una pel·lícula que pretengui cap mena d'adoctrinament: aquí la pregària o la recerca d'allò transcendent no és més que una via, una de les moltes vies, cap a la superació personal de l'infern de les adiccions.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona